

Szögel, gyalul, vés, fűrészel nekimelegedve. Néha megszóval, s környezete ilyenkor csakúgy dől a kacagástól. Elég, ha csak szusszantásnyi időre áll meg kezében a szerszám, rögtön jönnek jobbnál jobb bemozdásai. Nem gondos megfogalmazásban, a hatás kedvéért, hanem természetesen, ahogy a félig nyitott csapból folyik a víz. Mintha semmi nem érdekelné, csak az, amit csinál. Azt mondja, neki magas a politika. Néha azért bemozdja az „unalmasat”. Látja az élet visszás jelenségeit, de csak módjával bírál, inkább elnevetgél minden.

Termete mint egy tömzsi huszáré, a haja ritkás és színe hagyott, mintha az évek sokasága kilöngözte volna. Időnként rágyújt és et-

Pillanatfelvétel

től elköhécsel egy ideig. A köhögről mindjárt két dolog jut az eszébe. Az egyik: az asszony ki nem állhatja, ha szívatja azt a büdös cigarettát, tehát estére megint kedveskedni kell neki valami kis ajándékkal. A másik: a szocializmusban legfőbb érték az ember. S ez utóbbi a lényesebb.

— Tetszik tudni — mondja, s már előre nevet —, én rettentő fejletlen vagyok politikailag. Csak annyit tudok az egészről, hogy a szocializmusban legfőbb érték az ember. Ez nem sok, ugye? De ezt is egy nyolc éves gyerektől tudtam meg, mégpedig a kömetkezéskor. „Tudja-e, Pista bácsi —

kezd nekem a gyerek —, hogy mi a legfőbb érték a szocializmusban?” Meg voltam fogva, mert halvány dunsztom sem volt felele, ezt somolyan mondom. De szerencsére eszembe vágódott a mentőötlet. En tudom — választottam —, de hadd hallom, hogy te csakugyan tudod-e? Megmondtam és azóta is a fejemen van. Arra már nem emlékszem, mit ebédeltem tegnap, de arra igen, hogy mit mondtott nekem ez a gyerek.

Jól mulat ő is a határozással, s erőltetve a komolyságot így folytatja: — Csak azt akarom ebből kihozni, hogy ennek a köhögsnek is megvan a miertje. A műhelyben, ahol

dolgozunk, egész nap sívít a villanyfűrés. A legfőbb érték az ember, de azért nem visz ki tőnnét, nyelhetjük kedvünkre a torokkapató finom fűrészpórt. No, de ez csak úgy eszembe jutott a köhögsről.

Legfőbb jellemzője, hogy prima munkálat ad ki a kezéből. Két év múlva megy nyugdíjba, s akkorra meg lesz tizenöt éves szolgálata. Azelőtt mazeszkoskodott egymagában. Nem tartozott soha a nagylábon élők fajtájába, de a mazeskság miatt mégis nyugtalanodik egy picit. Hátha ráfogják — mire a nyugdíjat kell adni —, hogy 5 kizsákmányoló volt.

Perse maga sem gondolja ezt komolyan. Nevetgélve elismeri, hogy efféle aggodalmak is csak abból fakadnak, hogy ő „rettentő fejletlen politikailag.”

F. N. I.

Iskolabüfék az új tanévben

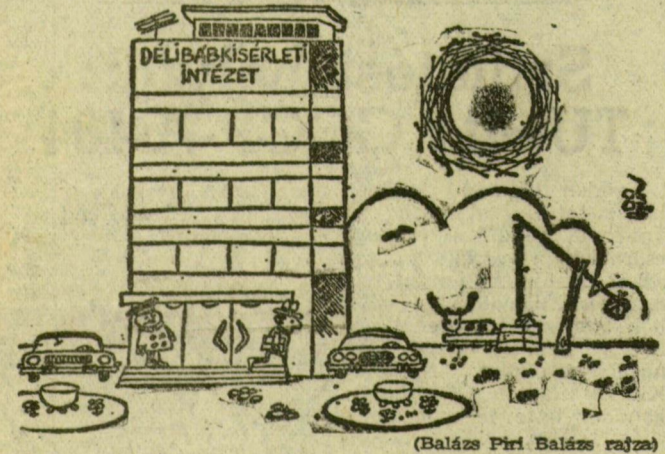
Szeptember elsejétől az új, 1964/65-ös tanévben iskolai büféket szerveznek Szegeden az általános és középiskolákban. A szervezéssel foglalkozó bizottság a múlt év során Debrecenben járt tapasztalatszeren az ottani iskolákban és ennek megfelelően akarják kialakítani városunkban is csaknem minden iskolában a büfészol-

gálatot. A terv szerint a Szegedi Elemiszer-kiskereskedelmi Vállalat kezelésében szeptember elsejétől 2,5 de-cis palackozott tejet, pék- és cukrászsüteményt, üdítő italt, édességeket, valamint fontos iskolaszereket árúsítanak. A kezdeményezést nagy megértéssel támogatják az iskolák igazgatói, tanárai.

Gyilkosság féltékenységből

Most hozott ítéletet a Csongrád Megyei Bírószék Tóth Sándor József Szentes, Wesselényi utca 38. szám alatti Jakos bűnyűében. Tóth Sándor József féltékenységre, emiatt gyakori volt közöttük a nézeteltérés. Tavaly szeptember 14-én Tóth Sándor Józsefné közölte férjével, hogy elhagyja. Férje arra kérte az asszonyt, hogy maradjon, de az hallani sem akart erről. Heves szóváltás közben Tóth Sándor József leszúrta feleségét, aki a kórházba szállítás közben meghalt. A férj magát is életveszélyesen megsebesítette. A tárgyalás során az orvosi szakértők megállapították, hogy a vita Tóth Sándor Józsefben heveny indulatreációt váltott ki, s tudat beszűkülés alatt követte el tettét. Erős felindulásba elkövetett emberölésben mondták ki bűnösnek, s ezért 4 évi szabadságvesztésre ítélték.

Mindent az idegenforgalomért

Gyógyszer

Mostanában sokat írnak, tehát sokat olvassunk a gyógyszerekről. Pontosabban mondva: a problémákról, amik azáltal keletkeztek, hogy az emberiség rászokott a gyógyszer-évesre. Ugyanis sokan nem szedik, hanem már-már eszik a gyógyszert. En is erről a jelenségről akarnék pár szót szólni, mert van egy szempont, ami kimaradt az eddigi cikkekből.

Az eddigi cikkek ugyanis tudományos megalapozottsággal érvelve, le akarják szoktatni az emberiséget a mértékellenes gyógyszerévről. Rámutatnak az ártalmas következményekre, a szervezet sokféle elváltozására, amik a mértékellenes gyógyszerévés következményei. Éppen ellenkező hatást érnek el a mániákus gyógyszer-évről, mint amit szeretnénk. Ennek megállapításához persze nem kell tudományos megalapozottság. Elég az egyszerű megfigyelés is. Így például: az emberek egyre több nyugtatót szednek és egyre idegesebbek. Nemde azt várná az ember, hogy amilyen arányban nő — mondjuk — az Andaxin-fogyasztás, eppolyan arányban lesz nyugodtabb az emberiség? Mi okozza hát, hogy folyton szedik az Andaxint? Vagy Trioxazint? En az utóbbi szedem, de ha pl. van valakinél Andaxin, és megkínál velem, azt is megiszem.

Egészen csúnya dolgokat hallani egyik-másik gyógozsról. Mindenféle elváltozásokat okoznak. A csontvelőben, a sejtek belsejében, a vérben, agyban, májban, mindenhol. Ilyesmik történnek — és mégis. Mégis emelkedik a gyógyszerévés grafikonja. Ráadásul ebben a tekintetben is alá vagyunk vetve a divat szeszélyeinek. Van úgy, hogy a közvélemény felkap egy gyógyszert, mindenki azt eszi. Az a jó. Olivastam például, hogy pár év alatt az Antineuralgia fogyasztása tízszeresére szökött, az egykor bálványozott Karil alaposan lemaradt, legálább egy lófejfel. Egy fájós ló-

Az emberek tudják — mert a széles tömegek egyre inkább meghódítják az orvostudomány és a gyógyszerészet titkait, s egyre többen vannak, akik a körzeti orvossal nem a betegségük tüneteit tudatják, hanem azt, hogy milyen gyógyszerre van szükségük — ismétlem: az emberek tudják, hogy nem szabad a gyógyszert sokáig raktározni, mert elmegy az ereje, mégis egyre többen gyűjtik raktárra a gyógyszereket. Amikor aztán elég sokáig állnak már, gyerünk vele a kukába. Sok pénze elmegy az államnak az állampolgárok eme gyűjtőszennedélyére, de hát emiatt nem az állampolgárok feje fáj. Fájjon az állam feje — így gondolják a gyógyszergyűjtőgető állampolgárok és folyton-folyvást teje van gyógyszerrel a kisdoboz. Mindennek persze nálunk van egy sajátos oka, mégpedig az, hogy bár sok mindenben messze vagyunk még attól, hogy az elosztásnak a kommunizmus szerinti elvét gyakoroljuk és érvényesítsük, ebben a dologban, vagyis az állampolgárok-nak gyógyszerrel való ellátásában már-már a kommunizmus kapuit nyitogatjuk. „Kinek-kinek szükségletei szerint”. De hát ez olyan bonyolult elvi kérdés, amibe most, e sekélyes kis csevegés alkalmával ne menjünk bele.

Sokkal inkább az ígéretemet szeretném valóra váltani: egy olyan szempontot szeretnék hangsúlyozni, ami kimaradt az eddigi lebeszélő cikkekből és tanulmányokból. Egy eset szeretnék elmondani, amelyben — ahogy szokás mondani —, mint cseppen a tenger, tükröződik az egész. A történet egy házaspárról és egy tabletáról szól.

Az említett házaspár hivatalos volt valahová, este nyolc órára. Hogy szokott az ilyesmik lezajlani? Sokféle-keppén, de a lényeg mindig egy: a feleség túl sokáig készülődik. A férj már teljesen felöltözve kerengett a szobában, a feleség azonban még mindig vérfagyasztó nyugalommal készítette magát, mit sem törődve az óra mutatójával. Azt hiszem, ezek a percek azok, amikor a leghidegvérűbb férj is elveszti önuralmát és kiszá-

míthatatlan tettekre képes. Ez a férj azonban az átlagosnál is békavérűbb volt, és csak a tenyerét csapkodta, majd a fejét fogdosta, amikor közölte a felesége, hogy mégsem abban a ruhában megy el, ami már rajta van, hanem egy másikban. Idegességében a férj később sem vetemedett tettelegességre, szavakkal azonban egyre hevesebben ostromolta felesége kibírhatalan természetét.

Vége elindulhattak — fél kilenckor. Akkor a férj elvi kérdést csinált az újból „Mert mindig terád kell várni...”, mert csak mi megyünk ilyen későn...”, mert csak mi vagyunk ilyenek...”, mert csak te vagy ilyen...”, és már mindenki rajtuk röhög...” — satöbbi. A feleség azonban — aki máskor mindig visszafeselsel és mindenre tud magyarázatot és rendszerint a férj marad a pácban — csöndesen és hallgatagon ballagott, sőt, méla mosoly játszódott ajka körül, akárcsak Mona Lisának azon a híres képen. Végre ő is megszólalt:

— Edesem, ne strapálj magad! Ne légy ideges! Engem ugyan hiába macerálsz. Én már előre számítottam rá, hogy patognói fogsz, idegesíteni fogsz, ennél fogva én megelőztem a bajt. Közölni veled, hogy bevettem egy nyugtatót. Egy egész tablettát.

A férj döbbenet megállt. — Mit vettél be? Honnan az isten haragjából vettél te nyugtatót? Hol találtál te nyugtatót? Nincs is nyugtató a háznál!

— Hol találtam? Hát a kicsi fiókban. Ahol lenni szokott.

— Abban a picidobozban?

— Abban a picidobozban.

— Miket beszélsz? Hiszen az nem nyugtató! Epp ellenkezőleg. Koffein tablettá, ami élénkit.

A feleség böjcszerűl, magabiztos nyugalommal felelte: — Mindegy, akármilyen volt, bevettem, megnyugtatót.

S továbbra is vérfagyasztó nyugalommal mosolygott. Nem izgatta semmi. Az sem, hogy neki most — ha igaz — izgatottnak kellene lennie. Őt megnyugtatta az a pusztá tudat, hogy bevett valajmit.

Mocsár Gábor

SPORT

A legfrissebb eredmények

Tegnap az újszegedi Kisstadionban nagy érdeklődés mellett játszottak le a Bp. Híradástechnika—Szegedi Előre NB II-es férfi kézilabda-mérkőzést. Az Előre eddig kitűnően szerepelt a bajnokságban, s így a szurkolóik általában újabb győzelemre számítottak. A siker azonban ezúttal elmaradt, mert a budapesti csapat végig jobbnak bizonyult, s ezért 21:16 (10:9) arányban nyert. Az Előre játékosai a második felidőben fáradtan mozogtak. Két kapusuk — a szünetig védő Patakfalvi, majd a második felidőre beállt Baranyai — váratlanul gyenge napot fogott ki, és ez is hozzájárult a nem várt vereséghez.

Az NB II-es találkozón után került sor a Kisstadionban a megyei női kézilabda-bajnokság rangadója, amelyen szintén a vendégcsapat szerezte meg a győzelmet: a Makói Közgazdasági Technikum fiataljai a Szegedi Kábelgyár ellen nagy küzdelem után 6:5-re nyertek. Itt említjük meg, hogy a megyei férfi kézilabda-bajnokság rangadója a Hódmezővásárhelyi Honvéd a SZEAC-ot Szegeden az Ady téri pályán 19:17 arányban legyőzte.

Szerdán a Kisstadionban NB II-s női röplabdamerkőzés, helyi rangadó is volt: Szegedi Spartacus—Szegedi Lendület 3:2 (10, 13:15, 8,

10:15, 8). Vezette: Ribizsár. A Spartacusból Kengyel és Belovai, a Lendületből Futó és Szenási bizonyultak a legjobbnak.

Dorozsmán labdarúgó Magyar Népköztársasági Kupa-mérkőzést játszottak, s ezen a helybeliek a Kisteleki TE ellen 3:2 (1:0) arányban győztek. A hazaiak góljait Fábrián, Tóth és Lajkó szerezte, míg a vendégek gólszerzői Vándor és Bischoff voltak. Ezzel a Dorozsmán jutott tovább a kupaküzdelmekben.

Ma: MNK labdarúgó-mérkőzések

Ma, csütörtökön két labdarúgó Magyar Népköztársasági Kupa-mérkőzés lesz Szegeden. A Textilművek a Móravárosi Kinizsivel a textiles-pályán, a SZAK pedig a Szegedi Postással Újszegeden vívja meg visszavágó találkozóját, délután fél 5, illetve 5 órai kezdettel. Egy héttel ezelőtt a Postás a SZAK ellen 3:0-ra, a Kinizsi a textiles ellen 2:1-re győzött.

TEKEMERKÖZÉS

Ma SZVSE—SZAK megyei bajnoki tekemerkőzés lesz Szegeden a SZAK négyes csarnokában délután fél 5 órai kezdettel.

Válogatott labdarúgó-mérkőzések

Szerdán több válogatott labdarúgó-mérkőzésre került sor.

MOSZKVBAN

Szovjetunió—Uruguay 1:0 (0:0). Vezette: Kepke (NDK). Góllövő: Mudrik.

KOPPENHÁGÁBAN

UEFA vál.—Skandinávia 4:2 (2:0). Vezette: Leo Horn (holland). Góllövők: Greaves (2), Law, Eusebio, illetve Peltonen és Bertelsen.

ISZTANBULBAN

Törökország—Anglia 3:0 (2:0). Utánpótlás-válogatott mérkőzés.

KECSKEMÉTEN

Magyar olimpiai vál.—Román olimpiai vál. 0:0, 13 ezer néző, v.: Münz.

A második fél évszázad küszöbén

Városunk labdarúgó-sportjában régi tradíciókkal rendelkező együttes az UTC, s az NB III egyik szerény tagja. Az újszegediek joggal mondják magukénak ezt a sportegyesületet. Alapítói is újszegediek voltak. Az elsők közül már csak Czinky Ferenc él, aki magas kor ellenére ma is ott van minden UTC-megmozduláson. Az egyesület 1913-ban alakult, többnyire társadalmi és egyéni hozzájárulással. A legelső labdarúgó-csapatra

még a veterán Czinky sem emlékszik. De elevenen él emlékezetében az 1920-as évek sok sikert aratott labdarúgó-egyettes: Héger, Horváth István, Horváth Zs. József, Börcsök, Lantos F., Scheier, Selypes M., Lantos J., Kovács L., Lantos F. és Hegybeli L.

Családok a csapatban

Mint Czinky bácsi mondja, annak idején nem okozott nagy gondot az UTC labdarúgó-csapatának összeállítása, hiszen az újszegedi Horváth, Kovács Lantos és Zsemberi családokból bőven tellett egy labdarúgó-csapatra való. Amikor sikerekről beszélgetünk vele, örömmel emlékszik a régi idők bravúros győzelmeire. Nem hiányzott az újszegedi szív, ha egy-egy osztályban való bennmaradásról, vagy feljebbjutásról volt szó.

Tavaly kettős ünnepnek voltak részesei az egyesület tagjai. Fél évszázados fennállását és a megyei bajnokság megnyerését ünnepelték. Ünnepezték a maguk mögött hagyott ötven és sok, hangtalan, szerény, szorgos munkát kívánó és szép sikereket hozó sporttevékenységét.

Válogatott az UTC-ből

Az egyesület több kerületi és néhány országos válogatott is adott a labdarúgásunknak. Például Korányi Lajos és Korányi Mátyas az UTC-pályán kezdték labdarúgó-pályafutásukat. Itt nevelődött Korányi Dezső is, aki Franciaországba került, s ott öregbítette a magyar labdarúgás hírnevét.

Az UTC azon kevesek közé tartozik, amely általában saját nevelésből szerzi az utánpótlást. A megyei bajnokságot nyert és ma az NB III élvonalában küzdő csapatot csak Óvári, a Szegedi Építőkől és Pusztaszeri a Spartacusból erősítette. A többi mint saját nevelésű játékos. A csapat fiatal. Játékosai többnyire az újszegedi gyár dolgozói, vagy diákok, egyetemi hallgatók. Jó vezetéssel, komoly edzéssel együttes tudásban is gazdagodva szép sikereket érhet el. Dicséretes például az egyesület munkájában, hogy az idén két utánpótláspályát indított a bajnokságban. Ezzel is erősíteni

akarják az utánpótlást. A szellem jó, elődeik példáját követve általában lelkesen játszik végig mérkőzéseiket. Játékuk többnyire sallangmentes, egyszerű. Ez a stílus a megszokott lelkesedéssel párosulva csak sikereket hozhat.

Öt nehéz mérkőzés

Öt nehéz mérkőzés van még hátra a csapatnak. Bár vereséget szenvedett a Nagykőrösi Kinizsittel, mégis első helyen maradt, jobb gólarányával. Félő azonban, hogy nem bírja majd idegekkel a hajráját. Az NB II-be való jutásért folytatott nemes vetélkedés még nehéz harcokkal jár.

Fejldik a csapat, de sajnos, az MTS számottevő segítsége ellenére sem könnyebbülnek a pályagondok. Jó lenne, ha sor kerülne a pálya átalakítására, mert gyarapszik a nézősereg és már kicsinek bizonyul a nézőtér.

Az UTC eddigi szereplése, egészséges szellemben folytatott építő- és nevelő munkája fokozott figyelmet és támogatást érdemel. A múlt komoly feladatok megoldására serkenti a ma fiatal. Hiszünk, hogy jó és eredményes játékkal, példamutató lelkesedéssel sikerrel küzdenek majd a jövőben is egyesületükért, Szeged sportjáért, az egyetemes magyar labdarúgásért. Ezt várja tőlük az újszegediek kívül a város sportkedvelő közönsége is.

Solti Mihály

DÉL-MAGYARORSZÁG

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei és Szegedi városi bizottságának lapja.

Megjelenik hétfő kivételével minden nap.

Szerkesztés: a szerkesztő bizottság

Főszerkesztő: dr. Lőkös Zoltán

Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. sz.

Telefon: 35-35, 30-03

Ejzakai telefon: 35-08

Kiadja a Csongrád Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Kovács László

Kiadóhivatal: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. sz.

Telefon: 35-00, 31-18

(Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem adjuk vissza.)

A lapot nyomja: Szegedi Nyomda Vállalat Szeged, Kárász u. 8.

INDEX: 25 053

Terjesztik a Csongrád megyei postahivatalok. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft. Előfizethető bármely postahivatalnál és kézbesítőnél.